

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 657/05
26.04.2005. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Николе Латинковића, председника већа, Николе Мићуновића и Миодрага Вићентијевића, чланова већа и саветника, Зорице Стојковић, записничара, у кривичном предмету окривљеног **АА**, због кривичног дела кршење закона од стране судије из члана 243. Кривичног закона Републике Србије, одлучујући о жалби оштећеног као тужиоца ББ, изјављеној против решења Окружног суда у Чачку, Кв. бр. 39/05 од 10.02.2005. године, у седници већа одржаној, дана 26.04.2005. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба оштећеног као тужиоца ББ, изјављена против решења Окружног суда у Чачку, Кв. бр. 39/05 од 10.02.2005. године.

Образложење

Наведеним решењем Окружног суда у Чачку, одбачена је оптужница оштећеног као тужиоца ББ, подигнута против оптуженог АА, у смислу члана 275. став 1. ЗКП-а.

Против напред наведеног решења, жалбу је изјавио оштећени као тужилац, истичући да је побијано решење незаконито и неправилно, с`предлогом да Врховни суд побијано решење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је размотрио списе предмета заједно са побијаним решењем, па је по оцени навода и предлога у изјављеној жалби, нашао:

Одлучујући о неслагању председника већа пред којим треба да се одржи главни претрес са оптужницом оштећеног као тужиоца, подигнутим против окривљеног АА, због кривичног дела кршење закона од стране судије из члана 243. КЗ РС, веће првостепеног суда је основано закључило да у конкретном случају нема места оптужби, обзиром да дело које је предмет оптужбе није кривично дело, па је наведену оптужницу применом одредбе члана 247. став 1. ЗКП-а, одбацило.

Наиме, за постојање кривичног дела из члана 243. КЗ РС које је окривљеном АА наведеном оптужницом стављено на терет нужно је да судија или судија поротник који у судском поступку у намери да другом прибави какву корист, или да му нанесе какву штету, донесе незаконит акт или на други начин прекрши закон, а у конкретном случају, како то произилази из списка предмета, окривљени АА, је као судија Окружног суда у Ужицу доносећи решење К. бр. 21/01 од 22.07.2003. године, донео мериторну одлуку у складу са Законом о кривичном поступку. На напред наведено решење оштећени као тужилац није изјавио жалбу па је оно постало правноснажно. Поступање оптуженог АА у наведеном предмету, било је предмет оцене Врховног суда Србије, поводом изјављеног захтева за испитивање законитости правноснажне пресуде Окружног суда у Ужицу К. бр. 21/01, па је Врховни суд одбио жалбе осуђеног ББ и потврдио пресуду Окружног суда у Ужицу К. бр. 21/01.

Имајући у виду напред изнето, доношењем решења К. бр. 21/01 од 22.07.2003. године, окривљени АА, није донео незаконит акт нити је таквом радњом прекршио закон у намери да неком прибави какву корист или

нанесе какву штету, а што је битан елемент бића кривичног дела из члана 243. КЗ РС, а како се то основано наводи и у побијаном решењу.

Из изнетих разлога, правилно је веће првостепеног суда сходно одредбама члана 275. став 1. у вези члана 274. став 1. тачка 1. ЗКП-а, одбацило оптужницу оштећеног као тужиоца, јер и по налажењу овога суда дело које је предмет оптужбе није кривично дело.

Из изнетих разлога, те како ни жалбом оштећеног као тужиоца основаност побијаног решења није доведена у питање, Врховни суд је, а на основу члана 401. став 2. ЗКП-а, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар, Председник већа-судија,

Зорица Стојковић, с.р. Никола Латинковић, с.р.

За тачност отправка

ЈЧ